

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
proprietarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Qvintum

**González Téllez, Emanuel
Francofurti Ad Moenum, 1690**

Caput XIII. a Clemens III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74544](#)

CAPUT XIII.

^a Clemens III.

EA noscitur, &c. Quod utique fraternitas tua diligenter attendens, certificari huius militer postulavit de eis, qui violentas manus in clericos aliqua temeritate injiciunt, nec eis suppetunt facultates, ut ad sedem Apostolicam valeant laborare; quomodo his scilicet possit salubriter provideri? Super quo taliter tibi duximus respondendum, ut b. mulieres, quas sexus fragilitas non permittit ad sedem venire. Apostolicam Sedem non venerint, ab Episcopis valeant salutis remedium accipere, & ex eorum officio fidelium communioni restitui, satisfacto iuxta facultates iis, quibus per eos constiterit injurias irrogatas. Alios autem, sive pauperes, sive divites, Sedi Ap. vel Legato, ut beneficium absolutionis obtineant, necesse est presentari. Si vero hujusmodi infirmitatis tempore mortis beneficium fuerit absolutionis indultum, per iuramentum eis injungatur, ut postquam fuerint sanitati restituti, ad Romanam Ecclesiam, vel ejus Legatum accedant, mandatum super talibus recepturi.

NOTÆ.

- I. ^a **C**lemens III.) Ita etiam legitur in secunda collectione sub hoc tit. cap. i. nullibi tamen exprimitur, cui rescribat Pontifex.
^b **Mulieres.**] De quibus egi supra in c. mulieres.
^c **Senes.**] Qui autem dicantur senes quoad

hanc absolutionem promerandam, exponunt Barbosa de potest. Episcopi alleg. 41. num. 27. Diana d. tract. 4. p. 9. refol. 60.

^d **Valeudinarii.**] Id est quacunque corporis impotentia impedit, etiam si non imminet periculum mortis: & in hac parte standum est iudicio medicorum, ut resolvit Barb. d. alleg. 41. num. 25.

CAPUT XIV.

^a Idem.

CUm non ab homine. Et infra: A nobis itaque fuit ex parte tua quæstum, an te sententiam incidit, antequam excommunicatus publicè nuntiatur; & an incident in canonem latæ sententiae interfectores clericorum, aut Presbyterorum illorum, qui abjecto suscepit ordinis ministerio, in publicis b. bellis, vel etiam prater bella se homicii polluere non verentur, cum in commissationibus & ebrietatibus, atque rapinis, & alius enormitatibus æquè sunt, ut laici, vel deterius debachantes. In secunda igitur consultatione taliter respondemus, quod à communione ejus, qui pro sacrilegiam unum injectione in clericum antedictum in excommunicationem incident, licet denunciatus non sit, ab hoc debeas abstinere, nisi forte id tibi soli pateret, in quo casu ipsum privatè tantummodo evitabis, quamdiu ab Ecclesia toleratur; ut saltem verecundia rubore suffulsa, prolatenti excessu taliter satisfacere compellatur. In articulo vero questionis tertiae tale præberemus responsum, ut occisores clericorum, vel Presbyterorum, qui ut dictum est, contempto clericali habitu, tyrrannidi & enormitati se inverecundè commiscent, in odium clericalis excessus, & in terrorem, atque correctionem similium canone latæ sententiae laici minimè coërcentur, injungatur tamen eis pœnitentia competens aliquantulum asperior, quam si omnino in laicos talia commisissent. Præterea, quia nemo desperandus est, dum fuerit in mortali corpore constitutus, cumid, quod differtur, aliquando consilio postmodum maturiore perficiatur; ad ultimum quoque, quod consulisti nos, si de jure communi tibi liceat, ac suffraganeis tuis illos, qui pro temeraria manuum injectione excommunicationis sententia percelluntur, absolvere; huic manifestius respondemus, quod observata exceptione quorundam quæ in decretalibus ^e Alexandri III. continetur, hoc nemini liceat, nisi Apost. Sed, gaudeat privilegio speciali. Verumtamen volentes illis, qui in tam remotis partibus tuæ provinciæ commorantur, dispensatione providere paterna: f. t. p. literis indulgemus, ut illos, qui taliter excommunicati sunt, ipso jure, si d. corporum impotentia, aut e paupertas eos impedit, aut aliqua inevitabilis, & manifesta necessitas, dummodo satisfaciant iis, quos offendunt, & aliquam agant pœnitentiam, ad correctionem sui, ceterorumque terrorem, à sententia excommunicationis, auctoritate Apost. fretus absolvas: si tamen ex persequitione hujusmodi laesio corporalis enormis, aut mors non fuerit subsequuta; nitirum in his omnibus, si quis Sanctorum Patrum statuta